Joi, 8 iulie 2010

Zimbabwe, în special cazul lui Farai Maguwu

P7_TA(2010)0288

Rezoluția Parlamentului European din 8 iulie 2010 referitoare la Zimbabwe și, în special, la cazul lui Farai Maguwu

(2011/C 351 E/19)

Parlamentul European,

— având în vedere numeroasele sale rezoluții anterioare privind Irakul, cea mai recentă fiind cea din 17 decembrie 2008 ([1]),

— având în vedere Poziția comună a Consiliului 2010/92/PESC din 15 februarie 2010 ([2]), care reînnoiește până la 20 februarie 2011 măsurile restrictive împotriva Zimbabwe impuse prin Poziția comună 2004/161/PESC ([3]) și Regulamentul Comisiei nr. 1226/2008 din 8 decembrie 2008 ([4]) de modificare a Poziției comune,

— având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Externe din 22 februarie 2010 privind Zimbabwe și concluziile celui de-al 10-lea Dialog politic ministerial UE - Africa de Sud privind Zimbabwe din 11 mai 2010,

— având în vedere rezoluțiile anterioare ale ONU privind „diamantele însângerate" și în special rezoluția 1459 (2003) a Consiliului de Securitate al ONU privind sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley,

— având în vedere sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley (SCPK), care impune membrilor săi să ateste că diamantele brute nu sunt folosite pentru a finanța conflicte armate,

— având în vedere Carta africană privind drepturile omului și drepturile popoarelor, pe care Zimbabwe a ratificat-o,

— având în vedere comunicatul celei de-a șasea ședințe plenară a sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley (SCPK), care a avut loc la Swakopmund, în Namibia, la 5 noiembrie 2009 și în special punctele 13, 14 și 22,

— având în vedere Reuniunea intersesională a Procesului Kimberley, care a avut loc la Tel Aviv, în Israel, la 21-24 iunie 2010,

— având în vedere Acordul de parteneriat UE - ACP de la Cotonou, semnat la 23 iunie 2000,

— având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât Zimbabwe este membru voluntar al sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley, care permite membrilor săi să vândă diamante brute pe piața internațională legală, cu condiția ca acest comerț să nu finanțeze conflicte armate;

B. întrucât Procesul Kimberley nu abordează actualmente problema încălcărilor drepturilor omului;

C. întrucât s-a estimat că Zimbabwe ar putea deveni unul dintre cei mai mari producători de diamante din lume în următorii câțiva ani dacă minele de diamante Marange (Chiadzwa) din Manicaland și din regiunea acesteia s-ar dezvolta la maximum, putând produce venituri de miliarde de euro;

([1]) Texte adoptate, P6_TA(2008)0640.
([2]) JO L 41, 16.2.2010, p. 6.
([3]) JO L 50, 20.2.2004, p. 66.
([4]) JO L 331, 10.12.2008, p. 11.

D. întrucât, în noiembrie 2009, la Swakopmund (Namibia), Zimbabwe s-a angajat la o serie de acțiuni pentru a aduce minele de diamant din Marange la conformitate cu sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley;

E. întrucât la reuniunea intersesională a Procesului Kimberley, care a avut loc la Tel Aviv între 21 și 23 iunie 2010, nu s-a ajuns la un consens cu privire la eventuala includere a considerațiilor legate de drepturile omului în Procesul Kimberley;

F. întrucât numeroase ONG-uri internaționale (inclusiv *Human Rights Watch, Global Witness* și *Partnership for Africa-Canada*) și-au exprimat serioasa îngrijorare pentru situația drepturilor omului în Chiadzwa, în special în ceea ce privește încălcările drepturilor omului de către membri ai forțelor de securitate ale Zimbabwe;

G. întrucât Farai Maguwu, cetățean al Zimbabwe și fondator/director al Centrului pentru Cercetare și Dezvoltare (CCD), o ONG cu sediul în Manicaland, a semnalat încălcări grave ale drepturilor omului de către forțele de securitate ale statului Zimbabwe în câteva dintre minele de diamante din această țară, în special în Chiadzwa;

H. întrucât Farai Maguwu a fost arestat de către autoritățile din Zimbabwe la 3 iunie 2010, sub acuzația de a fi publicat informații care aduc prejudicii statului Zimbabwe și este de atunci deținut în condiții precare, i se refuză accesul la medicamentele de bază și dreptul de a-și vedea cauza înaintată unei instanțe în termen de 48 de ore de la arestare, precum și dreptul la eliberare pe cauțiune,

1. solicită eliberarea imediată și necondiționată a lui Farai Maguwu și condamnă condițiile de arestare și de detenție a acestuia;

2. insistă ca autoritățile din Zimbabwe să-și onoreze angajamentele luate în cadrul Procesului Kimberly, la reuniunea de la Swakopmund, să demilitarizeze complet minele de diamant Marange și să ia măsuri adecvate pentru a menține legea și ordinea într-un mod care să respecte drepturile populației locale;

3. solicită revizuirea procesului Kimberley pentru a lua în considerare în mod adecvat principiile drepturilor omului;

4. insistă ca guvernul din Zimbabwe să utilizeze sumele substanțiale pe care probabil le generează extracția de diamante din Chiadzwa pentru a reface în întregime economia acestei țări și pentru a oferi finanțări în domeniul sănătății, educației și social, finanțări provenite în prezent de la donatorii internaționali, și, în acest scop, solicită insistent guvernului să înființeze un fond independent al diamantelor, care să fie utilizat în folosul oamenilor din Zimbabwe;

5. solicită guvernului din Zimbabwe să garanteze și să respecte dreptul necondiționat la liberă exprimare în această țară, astfel încât ONG-urile (cum ar fi Centrul pentru Cercetare și Dezvoltare al lui Farai Maguwu) să-și poată exprima liber opiniile, fără să se teamă de persecuții sau închisoare;

6. solicită Procesului Kimberly să se asigure că observatorul pentru Zimbabwe acționează total independent, integru și luând în considerare drepturile omului;

7. solicită Africii de Sud și Comunității pentru dezvoltare a Africii de Sud (CDAS) ca, în interesul propriu, în interesul Zimbabwe și al regiunii extinse Sudafricane, să ia măsuri active pentru a încuraja reinstaurarea deplină a democrației în Zimbabwe și respectarea statului de drept și a drepturilor omului în privința populației din această țară; recunoaște că Mugabe și susținătorii săi apropiați continuă să reprezinte un obstacol pentru procesul de restructurare politică și economică și de reconciliere din Zimbabwe, epuizând resursele economice ale țării pentru folosul lor personal;

Joi, 8 iulie 2010

8. salută reînnoirea recentă (în februarie 2010) a listei UE a persoanelor și entităților cu legături cu regimul Mugabe care fac obiectul unor interdicții; subliniază că aceste măsuri restrictive vizează doar anumite elemente ale regimului din Zimbabwe și nu vor avea nici un impact asupra întregii populații din această țară;

9. subliniază importanța dialogului dintre Uniunea Europeană și Zimbabwe și salută progresele realizate în această direcție;

10. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor statelor membre și țărilor candidate, Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru Afaceri externe și politica de securitate / Vicepreședintă a Comisiei Europene, guvernelor și parlamentelor Zimbabwe și Africii de Sud, Copreședinților Adunării Parlamentare paritare UE - ACP, instituțiilor Uniunii Africane, inclusiv Parlamentului Panafrican, Secretarului General al ONU, Secretarului General al CDAS, președinției rotative a Procesului Kimberley (Israel) și Secretarului General al Commonwealth.

Venezuela, în special cazul Mariei Lourdes Afiuni

P7_TA(2010)0289

Rezoluția Parlamentului European din 8 iulie 2010 referitoare la Venezuela, în special la cazul Mariei Lourdes Afiuni

(2011/C 351 E/20)

Parlamentul European,

— având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la situația din Venezuela, în special cele din 11 februarie 2010, 7 mai 2009, 23 octombrie 2008 și 24 mai 2007,

— având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât separarea puterilor în stat și independența acestora reprezintă fundamentul oricărui stat democratic și constituțional;

B. întrucât, la 10 decembrie 2009, Maria Lourdes Afiuni, judecătoare (*judge of control*) din Caracas, acționând în temeiul dreptului venezuelean și în urma opiniei Grupului de lucru al ONU privind detenția arbitrară, a ordonat eliberarea condiționată (impunând restricții severe, inclusiv retragerea pașaportului) a lui Eligio Cedeño, aflat în arest înainte de proces încă din februarie 2007;

C. întrucât, în temeiul dreptului venezuelean, perioada de detenție înainte de proces este limitată la doi ani și întrucât judecătoarea Afiuni, în decizia sa, a respectat drepturile fundamentale protejate de dreptul venezuelean și internațional;

D. întrucât judecătoarea Afiuni a fost imediat arestată în sediul tribunalului, fără o acuzare anterioară, de către ofițeri ai Direcției de informații și prevenire (DISIP), iar la 12 decembrie 2009 a fost transferată la INOF (Instituto Nacional de Orientación Femenina), o închisoare de maximă securitate, unde se află de șase luni, în condiții care îi pun în continuare în pericol integritatea fizică și psihică, întrucât 24 de deținute din această închisoare au fost condamnate de judecătoarea Afiuni pentru infracțiuni cum ar fi omorul, traficul de droguri și răpirea; întrucât, de la arestarea sa, judecătoarea Afiuni a fost obiectul insultelor, al amenințărilor, al agresiunilor verbale și fizice și al unor atacuri care i-au pus în pericol viața;

E. întrucât, la 11 decembrie 2009, într-un discurs transmis la televiziune, președintele Hugo Chávez a afirmat că dna Afiuni se face vinovată de banditism și i-a solicitat procurorului general să aplice pedeapsa maximă, îndemnând chiar Adunarea Națională să adopte o nouă lege prin care să mărească sentințele pentru acest tip de fapte, lege care să se aplice retroactiv;